

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๕๒/๒๕๖๓

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๕๐/๒๕๖๓

วันที่ ๒๙ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง { นายเจนภพ โสมาสา ผู้ร้อง
ร้อยตำรวจตรี จักรภัทร พุทธา ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายเจนภพ โสมาสา (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายเจนภพ โสมาสา (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าร้อยตำรวจตรี จักรภัทร พุทธา เจ้าพนักงานตำรวจ สถานีตำรวจภูธรคอนสาร จังหวัดชัยภูมิ (ผู้ถูกร้อง) ใช้อำนาจข่มขู่ รั้งแก และต่อว่าผู้ร้องต่อหน้าสาธารณชนทำให้ผู้ร้องตกใจกลัว และเกิดความอับอาย เนื่องจากผู้ร้องได้ร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกร้องที่ได้รับมอบหมาย ให้ปฏิบัติหน้าที่ประจำป้อมตำรวจบ้านห้วยทรายทอง หมู่ที่ ๖ ตำบลทุ่งพระ อำเภอคอนสาร จังหวัดชัยภูมิ ว่าผู้ถูกร้องละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ปลอ่ยให้มีการเล่นการพนันและขับขี่รถจักรยานยนต์เสียงดังและเร็ว สร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้ร้องและประชาชน ผู้ร้องจึงร้องเรียนต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และเห็นว่าผู้ถูกร้องเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง เนื่องจากเห็นว่ากรณีที่ผู้ถูกร้องพูดจาต่อว่าและโต้ตอบกับผู้ร้องในลักษณะอาการขึงขังนั้น ไม่ถึงกับเป็นคำตำ

- ๒ -

หรือพูดจาข่มขู่ แต่อาจใช้กิริยาวาจาในลักษณะท่าทางเสียงดัง ไม่สมควร ซึ่งเป็นการกระทำผิดวินัย
อย่างไม่ร้ายแรงตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๗๘ (๑๒) และสถานีตำรวจภูธร
คอนสารดำเนินการว่ากล่าวตักเตือนผู้ถูกร้องแล้ว จึงเป็นเรื่องที่ความเดือดร้อนหรือความไม่เป็นธรรม
ของผู้ร้องได้รับการแก้ไขอย่างเหมาะสมแล้ว

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

(๑) การกระทำของผู้ถูกร้องเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ละเมิด
สิทธิและเสรีภาพของผู้ร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

(๒) ให้ผู้ถูกร้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้องเป็นเงินจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญ
คุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ
ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา
ของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิ
หรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจ
หลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณา
วินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวัน
นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น
ยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘
วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่
วันที่ได้รับแจ้งความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้อง
ต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” และวรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่ง
ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า
เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา”

- ๓ -

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกร้องใช้อำนาจข่มขู่ รั้งแกและต่อว่าผู้ร้องต่อหน้าสาธารณชนทำให้ผู้ร้องตกใจกลัว และเกิดความอับอาย ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าการกระทำของผู้ถูกร้องเป็นการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ และขอให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้องเป็นเงินจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท การยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ นั้น ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงตามคำร้องนี้ปรากฏว่าเป็นประเด็นเดียวกันกับกรณีที่ผู้ร้องเคยยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยไปแล้ว ตามคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒๔/๒๕๖๓ คำร้องของผู้ร้องจึงไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ บรรดสาม กรณีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(คำสั่งที่ ๕๒/๒๕๖๓)

[Handwritten signature]

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

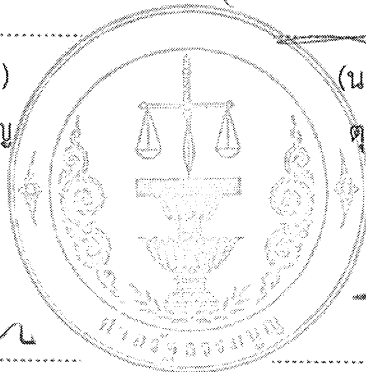
(นายปัญญา อุดชาชน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายจรินทร์ หะวานนท์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายนภดล เทพพิทักษ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ